

ОСЬМНАДЕСЯТЫЙ ВЕЧЕРЪ.

Робинзонъ и Пятко направили около свое-то жилище обкопы, и гы заградили и стѣгнѣли.

До гдѣ врышили тѣж работѣ Робинзонъ училъ Пятка на Нѣмскый языкъ, а Пятко врывялъ весма добръ и искалъ да иде въ отечество-то на господаря си кому-то той казалъ какъ по-скоро да направи Ладіѣ.

ДЕВЯТНАДЕСЯТЫЙ ВЕЧЕРЪ.

Въ дѣжделиво врѣмя Робинзону не было вече мѣчно; той си ималъ другарѣ, кой-то го научилъ на различни рѣкодѣлія, а Робинзонъ расправилъ му и далъ му да разумѣе за Бога.

Тогдава тѣи ся молили заедно: като обгорили извѣтрѣ дръво-то та начинили ладіѣ, Робинзонъ и Пятко пустили ся по море.

ДВАДЕСЯТЫЙ ВЕЧЕРЪ.

Угрыжно ся раздѣлявалъ съ милый си островъ нашій пріятель и ся молилъ Богу.